

[Madsen-Mygdal.]

varig Lovgivning vedrørende Udstykningen, ogsaa at medvirke til en Lovgivning, der kun gælder for et enkelt Aar, for at Udstykningen dog kan fortsættes.

I Overensstemmelse med mine Udtalelser den Gang har vi stillet Ændringsforslag til de forskellige Paragraffer. Jeg skal om disse Ændringsforslag sige, at Nr. 1 angaar den saakaldte gamle Husmandslov. Vi har ment, at det vilde være rigtigt, selv om Loven kun kommer til at gælde for et Aar, at vi dog indfører de Forbedringer, som vi fra alle Sider er enige om at anse for ønskelige.

Jeg forstaaer ikke den ærede Ordførers Udtalelse om, at det er der ingen Grund til at gøre, naar Regeringens Lovforslag er blevet lemlæstet i Landstinget. „Lemlæstet“ er nu saa voldsomt et Udtryk; jeg ved ikke bedre, end at Regeringspartierne kan faa Lovforslaget helt og fuldt, naar de blot kan bekvemme sig til at opgive den Tvangstanke, at al den Jord, Staten køber, skal til evig Tid forblive i Statens Eje, og de, der skal have fat paa den Jord, skal være forpligtede til at blive Fæstere, de maa ikke have Lov til selv at bestemme, at de vil være Selvejere. Hele Lemlæstelsen bestaar deri. Hvis Regeringspartierne gaar ind paa det, kan de faa Loven, akkurat som de vil. Der er ikke nogen Uenighed paa det Punkt. Hvis vi er enige om at give en Lov for et Aar, og at den gamle Husmandslov forlænges, forstaaer jeg ikke, at man vil modsætte sig de rimelige Ændringer, der angaar de ældre Husmandsbrug, der er oprettet efter Lovene af 1899, 1904, 1909 og 1914, og som gaar ud paa, at de faar en Forbedring med Hensyn til Laanevilkårene, en Forbedring, som er saare rimelig, og ligeledes at de Brug, der er oprettet i den senere Tid, og som ikke fuldt ud har gjort Brug af Maksimaladgangen til Laan til Jordkøb, nemlig Laan op til 7 500 Kr., faar Adgang til at øge Laanet med et Beløb, der svarer til Udgifterne ved Forbedringer ved Opdyrkning af Hede, Mergling og Dræning, som de paa-gældende eventuelt har udført i den mellem-liggende Tid. Det forekommer mig ganske selvfølgeligt, at man, hvis man ønsker en Lovgivning, selv om den kun skal være for et Aar, da medtager dette, hvis man i øvrigt anser det for at være rimeligt.

Ved Ændringsforslag Nr. 2 gaar vi altsaa med til, at der anvendes 3,5 Mill. Kr. — hvis det skal være et andet Beløb, er vi ikke uvillige til at forhandle derom — til Opkøb af Jord til Oprettelse af mindre

Landbrug. Det kan vi give vor Tilslutning, men som jeg har sagt før, er der ikke Grund til at fordybe sig længe i det. Vi ønsker, at Udstykningen skal ske paa den Maade, at der bliver Adgang for Ansøgerne til at vælge Selvejeformen eller Fæsteformen, og det træffer sig saa heldigt, at naar vi nu giver Loven Gyldighed for et Aar, vil dette Opkøb af Jord foregaa i 1931—32, og saa vil enhver, som er kendt med Forholdene, vide, at det i alt Fald i store Dele af Landet er muligt at opkøbe Jord til Grundværdien, og dermed falder alt det, som vi har staaet og diskuteret gennem to Samlinger, væk, for saa er Jorden opkøbt til Grundværdien og kan udstykkes, og saa kan vi lade Stridsspørgsmaalene ligge for det ene Aars Vedkommende. Det er det, vi foreslaar, idet det naturligvis er vor Forudsætning, at Jordlovsudvalget køber Jorden til Grundværdien, hvad det ganske sikkert kan — det er der ingen, der vil benægte, det var der i hvert Fald ikke indenfor Udvalget —, og at man stiller Ansøgerne frit; naar Jorden er købt til Jordværdien eller deromkring, skal Loven af 4. Oktober 1919 kunne anvendes, det modsætter vi os ikke, men den kan ogsaa anvendes til Udstykning til Selveje, og i hvert Fald i dette Aar — for Fremtiden kan man ikke garantere, om Priserne gaar op eller ned —, men i dette Aar kan ogsaa Selvejere faa Jorden til Grundværdien, uden at Staten behøver at tabe derpaa. Det er det, vi foreslaar, og det forekommer os at være en saa selvfølgelig Betingelse, at det forbavser mig, at Regeringspartierne modsætter sig dette.

Jeg skal ikke følge den ærede Ordfører i hans Udtalelser om Venstres Stilling i tidligere Tid, for det Spørgsmaal er vistnok ikke noget, der hører hjemme under Behandlingen af disse Ændringsforslag. Men naturligvis kan vi godt debattere det Spørgsmaal en Gang til, skønt det er sket saa ofte. Den ærede Ordfører udtalte, at hvis man satte saadant noget ind som det, vi ønsker, var der aabnet for Spekulation for deres Vedkommende, der vælger Selveje. Ja, der er nu en Gang Spekulation her i Livet, hvad enten man ønsker det eller ikke, for Livet kan ikke være sikret for os. Ogsaa for den, der bliver Fæster, er der et Spekulationsmoment, for hvis Jordrenten gaar op, kommer han til at svare mere, men gaar den ned, bliver det en Fordel, for Selvejeren bliver det modsatte Tilfældet. For saa vidt der er Bevægelse i Jordprisen, er Spekulationsmomentet lige stort for begge. Men det ligger omvendt for dem. I øvrigt mener jeg, at hvad den nærmeste Fremtid